

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych
(druk nr 1315)

I. Cel i przedmiot ustawy

Przedmiotowa ustawa ma na celu pełną implementację dyrektywy 2003/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami.

Pomimo zastosowania w polskim prawie wymienionej dyrektywy Komisja Europejska przedstawiła w 2006 r. zarzuty i wezwała nasz kraj do usunięcia zaistniałych, w jej opinii, nieprawidłowości.

Z uzasadnienia do projektu przedmiotowej ustawy wynika, że "... argumenty przedstawione przez Rzeczpospolitą Polską w odpowiedzi na zarzuty formalne, Komisja Europejska uznała za racjonalne. (...) Jednocześnie Komisja Europejska sformułowała nowy zarzut. W jej ocenie państwa członkowskie muszą zapewnić ustanowienie ram prawnych, które zezwalają znajdującym się na ich terenie instytucjom pracowniczych programów emerytalnych na przyjmowanie finansowania ze strony przedsiębiorstwa z państw, w których dopuszcza się inny rodzaj programu."

W związku powyższym przedmiotowa ustawa ma na celu doprecyzowanie istniejących w polskim porządku prawnym regulacji w zakresie transgranicznego sponsorowania instytucji pracowniczych programów emerytalnych, które budzą wątpliwości Komisji Europejskiej.

W wyniku wprowadzonych zmian pracownicze fundusze emerytalne będą mogły przyjmować składki opłacane przez zagranicznych pracodawców będących założycielami lub akcjonariuszami pracowniczych towarzystw emerytalnych, które pracują w oparciu o system zdefiniowanego świadczenia, tj. ubezpieczeniowego, albo w oparciu o system hybrydowy, tj.

kapitałowy z elementem ubezpieczeniowym. Składki te, na podstawie umowy z zakładem ubezpieczeń na życie, będą przekazywane w całości lub w części na pokrycie ryzyk biometrycznych lub gwarancji zarówno wyników inwestycyjnych, jak i danego poziomu świadczeń, w przypadku gdy program pracodawcy zagranicznego takie ryzyka obejmuje.

Aktywa związane z wykonywaniem obowiązków wynikających z umowy nie będą mogły być przedmiotem egzekucji skierowanej przeciwko zakładowi ubezpieczeń na życie, nie mogą być objęte postępowaniem układowym, a także nie będą mogły wchodzić w skład masy upadłości zakładu ubezpieczeń na życie.

Ponadto przedmiotowa ustawa wprowadza przepisy, które szczegółowo określają warunki umowy o przyjmowanie składek, jaką pracowniczy fundusz może zawrzeć z wybranym zakładem ubezpieczeń na życie, do którego będzie przekazywać w całości albo w części składki pracowników zagranicznych. W przypadku, gdy zakład ubezpieczeń na życie nie będzie wykonywał obowiązków określonych w umowie o przyjmowanie składek lub wykonywał je nienależycie:

- 1) pracowniczy fundusz wypowiada umowę zawiadamiając o tym niezwłocznie organ nadzoru,
- 2) organ nadzoru może, w drodze decyzji administracyjnej, nakazać pracowniczemu funduszowi zmianę zakładu ubezpieczeń na życie.

W świetle przyjętych rozwiązań każdorazowa zmiana zakładu ubezpieczeń na życie będzie następowała w sposób zapewniający nieprzerwane wykonywanie obowiązków w zakresie realizacji zobowiązań wynikających z umowy o przyjmowanie składek. Ponadto tego rodzaju zmiana będzie wymagała zezwolenia wydawanego przez organ nadzoru.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 97. posiedzeniu w dniu 28 lipca 2011 r. w oparciu o rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (druk sejmowy nr 4326), wniesiony w dniu 9 czerwca 2011 r. Pierwsze czytanie projektu ustawy odbyło się na posiedzeniu sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny w dniu 28 czerwca 2011 r. Następnie została powołana Podkomisja nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektu ustawy o zmianie ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych.

W trakcie prac nad projektem przedmiotowej ustawy został zmieniony przepis dotyczący daty jej wejścia w życie tj. zamiast 3 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Efekt powyższych prac został zawarty w sprawozdaniu sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (druk sejmowy nr 4459).

W trakcie drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu w dniu 27 lipca 2011 r. nie zostały zgłoszone poprawki i w związku z tym niezwłocznie przystąpiono do trzeciego czytania.

Ustawa została uchwalona jednogłównie w oparciu o przedłożenie sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Danuta Drypa
Główny legislator